

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

נכון לעכשיו
הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

שאל אביך ויגדך

"זכור ימות עולם, בינו שנות דור ודור, שאל אביך ויגדך ויאמרו לך" (דברים לב ז). רש"י מסביר "שאל אביך" - אלו הנביאים, "זקניך" - אלו החכמים. ואכן חובה נעימה מוטלת על כל יהודי ויהודי לזכור ולסקור את ההסטוריה מראשית ועד אחרית - ומתוך כך נבין את המציאות העכשווית. "בינו שנות דור" - דרך כל הדורות, נבין גם את הדור שלנו. כיצד עושים זאת, כיצד אפשר לחבר את העבר הרחוק עם העתיד הבא עלינו לטובה? בשביל זה יש לשאול את הנביאים ואת החכמים. הנביאים, ברוח קודשם, רואים לא רק את הראשית אלא גם את אחרית הימים, והחכמים, ברוח חכמתם, קוראים ומבינים את המציאות העכשווית והעתידית - "איזהו חכם הרואה את הנולד". אבל מי שרואה רק את המציאות העכשווית מבלי לחברה לתוכנית הכללית - גורם לו הדבר לחולשת הדעת, לספקנות ולפעמים גם לייאוש. למה המשל דומה? לכורם המגדל גפנים ויודע שכאשר הגפן בשלכת, היא עדיין חיה ורק אוגרת כוחות לתקופת הצמיחה והפריחה. דווקא תקופת השלכת בחורף, כאשר הגפן נראית כעץ יבש, היא תנאי ליכול גדול ומתוק בקיץ. אבל מי שאינו מבין בגידול הכרם, כשרואה אותו בשלכת נבהל וחושב שהכרם מת, ח"ו.

כך גם בחיי הכלל והפרט ישנן תקופות של שלכת, של הסתר פנים, של קשיים וסיבוכים. צריך לשאול את החכמים - את אביך וזקניך - ויאמרו שאחרי הסתר הפנים באה תקופת הארת הפנים שהיא מטרתו האי-סופית של הקב"ה בהנהיגו את עולמנו.

נכון לעכשיו, אנו נמצאים בימים שבין יום הכיפורים לסוכות, בין ימי הדין לימי השמחה המתגלים בסוכות - ימים שנרשמים במעגל השנתי, וגם במעגל ההיסטורי, אנו יוצאים מחושך לאור, מהסתר פנים להארת פנים ומתוך כך נזכה כולנו יחד ל"אור חדש על ציון תאיר".
בברכת חג סוכות שמח

דב ביגון כ"א

הגליון מופץ ב-50,000 עותקים
לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302
ההכנסות קודש למכון מאיר
תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

הדלקת נרות: יום-17:41 ת"א 17:59 ח"פה 17:50
הצאת שבת: יום-18:52 ת"א 18:54 ח"פה 18:53

שיהא הכל נחת רוח:

ירון בן צבי עדיין מתרגש מתגובת הרבנים לכך שבשנתו הראשונה במכון לא נכנס לתפילות ולא חבש כיפה

אבנר שאקי / עמוד 5

טעם העץ כטעם הפרי
הרב חגי לונדין / עמוד 2

המלאך שלי
15 שנים לפטירת מו"ר הרב אברהם אלקנה כהנא שפירא זצ"ל
הרב ליאור לביא / עמוד 4

שמחת החג הזוגית במשפחה.
אסתר אברהמי / עמוד 6

מכללה ירושלים
איכות תורנית-אקדמית-חינוכית

בסוכות תשבו עם תואר שני

הירשמו ללימודי תואר שני במכללה ירושלים ותקבלו זכאות לתואר כבר בסוכות הבא!

93% מקבלים זכאות מיד בסיום התואר פי 2 מהמוצע

הירשמו ללימודי תואר שני במכללה ירושלים ותקבלו זכאות לתואר כבר בסוכות הבא!

ר' ברוך דובדבני 36, ירושלים | לפרטים ולהרשמה: 02-6750715 | rishumsheni@michlalah.edu

אורות הפרשה

הרב חגי לונדין ר"ם בסמון מאיר

טעם העץ כטעם הפרי

אנו פותחים את השנה החדשה בעשרים ושניים ימים קדושים (עשרת ימי תשובה+ארבעה ימים שבין יו"כ לסוכות+שבעת ימי סוכות+שמיני עצרת) שהם כנגד כ"ב אותיות שבהם נבראו שמים וארץ. כשם שמאותיות הא"ב העברית ניתן ליצור אינסוף צירופי מילים ומחשבות, כך ניתן, מעבודת ד' המרוכזת בימים הללו, ליצור אינסוף צירופי חיים שיאירו את השנה כולה.

אנו פותחים בראש השנה, היום בו נברא האדם (ויקרא רבה כט, א), בהכרות היסוד כי אנו יצירי כפיו של הקב"ה ומתוך כך - ישנה תכלית לחיינו. בראש השנה אין מקום לוידי או לעיסוק בתיקון אישי, עניינו הבלעדי של ראש השנה הינו קבלת המלכות הא-לוהית. משם אנו ממשיכים ליום הכיפורים, יום מחילת חטא העגל. מתוך קבלת האור הכללי של ראש השנה אנו מבקשים את הישע האישי. ביום הכיפורים אנו עוסקים בעבודה הפרטית: פירוט החטאים, וידוי, תשובה וכפרה. לאחר שנבנו בנו שתי הקומות הללו - הכלל והפרט - אנו מגיעים אל שיאו של המהלך כולו: חג הסוכות. המצווה הראשונה במוצאי יום הכיפורים הינה בניית הסוכה: לאחר המפגש עם המדרגה המלאכית ביום הקדוש בו אין אכילה, שתייה, סיכה, תשיש המיטה ונעילת הסנדל - אנו עוסקים בחומר, בארציות, בבניית העולם הזה. בחג הסוכות אנו מקדשים את המציאות הארצית. הקדושה הכללית והפרטית שנספגה בנו בימים הנוראים לא נותרת במימד המופשט אלא מחלחלת אף למימד הטבעי-גופני.

שלב זה מביא את השמחה: "אף על פי שכל המועדות מצוה לשמוח בהן, בחג הסוכות היתה שם במקדש שמחה יתרה שנאמר ושמחתם לפני ד' א-להיכם שבעת ימים" (משנה תורה, הלכות לולב ח, ב'). סוכות הינו החג בו קיימת הזדהות מלאה בין הגוף לנפש, בין המימד הפנימי לחיצוני. זהו החג בו יכולים אנו להיות מה שאנחנו באמת. זוהי אף הסיבה לכך שאנו נוטלים אתרוג בסוכות. אתרוג, אומרים חז"ל (סוכה לה, א) הינו פרי ש"טעם עצו ופריו שווה". כלומר קיימת בו התאמה בין התהליך לתוצאה. בסוכות אנו נוגעים בעולם העליון, בנג העדן שבו היה "טעם העץ כטעם הפרי". שבעת ימי סוכות, הבאים בסוף השרשרת של הימים הנוראים - נותנים לנו את הכוח לקראת ימי החול האפרוריים: להיפגש עם התוצאה והפרי תוך כדי התהליך. שתהיה לכולנו שנה טובה.

מדברים אמונה

הרב ראובן פיירסון ר"ם בסמון מאיר

האם הדין יכול להשתנות?

את עצמך בעול המשימה הגדולה. לכל אחד ישנה משימה ייחודית לו, עבודה שרק הוא יכול לבצע בעולם, כפי שכותב בעל ה'שפת אמת': "כל אדם נברא על דבר מיוחד מה שאי אפשר לאדם אחר לתקן, רק הוא" (בחוקותי תרל"ב). משמעות הדין היא, שמן שמיא נבדק עד כמה האדם מכוון לתפקידו המיוחד שהוא מיועד אליו, האם הוא ממלא את משימתו במלוא העוצמה וההתמסרות? מה יכול להועיל ביותר לאדם זה למלא את תפקידו? האם אמנם יש לו את כל הכלים המיועדים להצליח בה? אם זיכך האדם את עצמו, יהיו אלו ברכה ושפע. ולעיתים אם לא, עלולים אלו להיות יסורים חלילה. בראש השנה קיבלנו הזדמנות לדין, זמן שבו אנחנו הכי נקיים ונעלים לאחר חודש שלם של עבודה ותיקון, בוחנים אותנו כשאנחנו בשיא, במיטבנו. כך נגזרים על האדם הדברים הכי טובים. אך לאחר מכן ישנם זמנים נוספים שמייוחדים לדין, כיום הכיפורים, הושענא רבה, זאת חנוכה, ובעצם כפי שראינו, בכל יום ובכל רגע אנחנו נידונים ומקבלים הזדמנות, "חדשים לבקרים רבה אמונתך".

לעיתים עלולה לעלות מחשבה שהכתיבה והדין הם מעשה אל-חזו, כלומר ברגע שהדברים נכתבו ונחתמו אין דרך לבטל זאת. מצאנו אצל הגויים מחשבות כאלה, למשל באיסלם יש מושג שנקרא 'מכתוב', כלומר הדבר נגזר בשמיים ואין יותר יכולת לשנות אותו. רעיון זה מופיע גם בדתות נוספות ובתרבויות שונות, כגון סיפורו של המלך אדיפוס במיתולוגיה היוונית, ועוד. אך לאמתו של דבר זהו רעיון שקרי. הנהגת ה' והשגחתו איננה שרירותית, אלא דינאמית, ומותאמת למעמדו של האדם. במסכת ראש השנה מובאות דעות שהדין מתבצע בעצם בכל יום ובכל שעה, ועל כן הדין יכול להשתנות על פי מעשיו של האדם. רבי יצחק סובר שאדם תמיד נידון מחדש על פי מעשיו. "ואמר רבי יצחק אין דנין את האדם אלא לפי מעשיו של אותה שעה" (ר"ה טז, ב). דבר זה יכול לעזור לאדם שמרגיש שהוא לא 'הצליח' כל כך להיות בתוך אלול, או למצות את ראש השנה. יש תקווה - כל גורלך יכול להתהפך לטוב ולמסלול של עליה כשתקבע את עצמך בתוך הרצונות הטובים ותכניס

סוכות וארץ ישראל*

קשר מיוחד קיים בין סוכות ובין ארץ ישראל. אמר הגאון מווילנה שיש שתי מצוות שהאדם נכנס אליהן בכל גופו, אפילו עם הבוץ שעל מלבושיו: מצוות סוכה ומצוות ישיבת ארץ ישראל. בניגוד לרוב המצוות שאדם מקיים רק בחלק מאבריו, במצוות אלה מכניס האדם את כולו וזוכה לספוג בכל גופו את הקדושה השורה עליהן. כמו כן, את המצוות האלה מקיים האדם אפילו בזמן שהוא ישן, כאשר דעתו מסתלקת ממנו. ר' נתן מתאר את התהליך הרוחני שאנו עוברים בחגי תשרי כמסע שמוכיל לארץ ישראל. "כי עיקר התגלות מלכותו יתברך הוא רק בארץ ישראל, ששם הוא ירושלים ובית המקדש... ועל כן, בראש השנה שאנו עוסקין לגלות מלכותו - העיקר הוא לגלות קדושת ארץ ישראל, ששם תתגלה מלכותו יתברך" (ליקוטי הלכות). חג הסוכות מסמל את התהליך שאנחנו עוברים בדרך לארץ ישראל. הסוכות שאנחנו עושים הן לזכר ענני הכבוד שהקיפו את בני ישראל במדבר. ענני הכבוד לא רק הגנו על בני ישראל מכל רע, אלא גם הראו להם את הדרך המובילה לארץ, כמו שנאמר "וה' הולך לפניהם יומם בעמוד ענן ולנתותם הדרך" (שמות יג, כא). וכל הדרך שעשו ישראל מהרגע שיצאו ממצרים היתה כדי לתת להם את ארץ ישראל...
...האתרוג מסמל את ארץ ישראל, וכמו שאנו נוטלים אתרוג יפה ומהודר, כך יתגלה יופיה והדרה של ארץ ישראל שאין בה שום פגם. הלולב מעץ התמר שמסמל את הצדיק שעליו נאמר 'צדיק כתמר יפרח' ההדס בריחו הטוב מסמל את התורה הרוחנית ואילו הערבה מסמלת את פושעי ישראל, שגם אותם צריך לצרף לכלל ישראל ולהחזירם בתשובה...

*מתוך הספר 'שולחן שבת' עם ר' נחמן. מאת משה רט ואליהו טייב.

בס"ד

הושענא למענך אלוקינו הושענא

מכון מאיר שמח להזמין את הציבור ללימוד

בליל הושענא רבה

שיתקיים במוצאי שבת כ' בתשרי, בבית המדרש הישן

בחסות משפחת ונגרובסקי לע"נ האב זליג ז"ל והאם שרה ע"ה

- 23:00 - הרב מאיר טויבר
- 24:00 - הרב צבי נחשוני
- 01:15 - הרב ערן ישועה
- 02:30 - הרב יורם אליהו
- 03:30 - הרב אשר בוחבוס
- 04:30 - הרב איל ורד

בואו בשמחה, חג חנוכה

יום העיון יסודר בערוץ מאיר

הבהרה: מצטערים על עגמת הנפש שנגרמה לכותבים ולקוראים על אי הפצת העלון של שבת וילך בבתי הכנסת

ניתן לצפות בכל העלוניו באתר של ערוץ מאיר

העמק דבר לסוכות

הרב יורם אליהו ר"מ במכון מאיר

קהלת בחול המועד סוכות. אם כן, חג הסוכות יש בו ברכה לאומות כולם, ובזה עם ישראל עסוקים בשבעת ימי החג. ביום השמיני הם מתכנסים פנימה ללמוד חכמה ומוסר להיטען במטען רוחני לכל השנה כולה.

סיום סדרת העמק דבר

מיוחדים דברי הנצי"ב בסוף פירושו לתורה על המילים "אשר עשה משה לעיני כל ישראל". אומר הנצי"ב שכל הנביאים שגרמו גילוי שכונה היו רק תלמידי הנביאים ובניהם, אבל משה גרם גילוי שכונה בים סוף, ובהר סיני, ובאהל מועד, ולכן הייתה אהבת ה' אליו כל-כך גדולה "כי בזה הוא הראה לכל שהוא יתברך ברא עולם ומלאו... והוא יתברך מנהיג עולמו ומשום הכי מראה אור פניו כביכול, וזה תכלית הבריאה לדעת, כי בראשית ברא אלוקים". והוא מסיים, "סליק בעזרו יתברך החונן לשאינו הגון".

במאמר זה מסתיימת הסדרה העמק דבר לפרשה, קטונתי מלרדת לסוף דעתו של גדול עולם זה, ושגיאות מי יבין. נגעתי במקצת מדבריו הנפלאים, ואני תקווה שעתה שהכרתם את פירושו תסיפו לעיין בו בעמקות. תודה רבה לכם על התגובות החמות במיוחד לסדרה זו, שחזיקוני לעסוק במלאכת קודש זו, הרבה למדתי והחכמתי מעצם העיסוק בפירוש נפלא זה. חג שמח!

עומק הפרשה

הרב אבנר טרבלסי ר"מ במכון מאיר

בניסוח המים. ובאופן כללי בליקחת ארבעת המינים הרעננים והציאה מהבית לסוכה שבחוץ יש ממד של התקרבות לטבע. עולה אפוא שהעולם הבא הנסתר קשור ומחובר לעולם הטבע.

הגמרא במסכת סוכה⁴ מבררת את מקור דין הסך שיש לעשותו מדבר שאינו מקבל טומאה וגידולו מהארץ. לפי הטעם שסוכות הם זכר לענני הכבוד לומדת הגמרא מהעננים הרגילים של הטבע, שנאמר "ואד יעלה מן הארץ" מה אד (ענן) דבר שאינו מקבל טומאה וגידולו מהארץ אף סכך אינו מקבל טומאה וגידולו מהארץ. **אד יעלה מהארץ. ענני הכבוד עצמם צומחים מתוך המציאות הארצית, הטבע הולך ומצמיח את מה שמעל הטבע.**

חג סוכות מלמד שהעוה"ב אינו חזון מנותק מחיי העולם הזה, דבר שמרחיק אותנו משייכות אליו. אלא העולם הבא גנוז בתוך מציאות ההווה שהולכת ונפתחת לקראתו. כמו אדם שבא לקראתנו, פירושו שהוא מתקרב ובא אלינו, כך עולם הבא הולך וצומח מתוך עולם הזה. וכך כותב הרב קוק זצ"ל: "העולם הבא הוא בא תדיר הוא מתגדל וצומח".⁵ **מציאות החיים הרגילה הטבעית טומנת בקרבה גודל אינסופי שהולך ונחשף על ידי עבודת האדם. אדם שעובד ומתקן את עצמו חושף את גודל החיים שנמצאים בו ומתוך כך הולך וחושף גם את הגודל האינסופי שנמצא בעולם, והופך את העולם הזה להיות בעצמו עולם הבא.**

1. סימן תרכה
2. ויקרא, כג, מג
3. רש"י, דברים, ח, ד.
4. יא:
5. עולת רא"ה, ב, עמוד קנח

תכלית המועדים

הימים הנוראים מסתיימים עם ימי השמחה, חג הסוכות ושמיני עצרת. תכלית המועדים, כותב הנצי"ב, "מה שרצה הקב"ה שיתאספו ישראל לירושלים ולהראות בעזרה, היא כדי ללמוד חכמה ומוסר מן הכהנים, שהרי בירושלים הוא מקור לכל דבר ה' ומשם ילמדו איך להתנהג בשובם אחר החג לביתם...". ירושלים היא המקור לכל דבר ה' ודעת ה', ובאים אליה ברגלים ללמוד חכמה ומוסר, ולקבל דרכי חיים לשנה כולה. בימים הראשונים של החג היו כל ישראל טרודים בעצם הראיה להראות לפני ה', בקורבן החגיגה ושלמי נדר ונדבה שהתחייבו בהם בכל השנה. רק ביום האחרון של החג, שבו כבר לא מביאים קורבנות ראייה וחגיגה וכן לא מביאים נדרים ונדבות ביום טוב - "היו כל ישראל פנויים אז לקבל מוסר ותוכחה ומשום הכי נקרא יום השמיני, - עצרת".

הוא נסמך על רש"י במסכת סוכה (נה, ב), שכותב "פְּרִי החג שבעים הם... כנגד שבעים אומות, לכפר עליהם שירדו גשמים בכל העולם, לפי שבחג יגדונו על המים". אומר הנצי"ב, לכן נאמר בזכריה (יד, טז), "והיה כל הנותר מכל הגויים הבאים על ירושלים ועלו מדי שנה שנה להשתחוות למלך ה' צבאות ולחוג את חג הסוכות", שלעתיד לבוא גם אומות העולם באים בחול המועד סוכות לעמוד על קורבנם, כי "יכירו גם הם את מלך ה' צבאות ויהיו יודעים שפרנסתם תלויה במוספי החג שישאל מביאים בשבילים". זכריה ממשיך ואומר "והיה אשר לא יעלה... ולא עליהם יהיה הגשם". מבואר בדבריו שפרנסתם של האומות תלויה בקורבנות שמקריבים ישראל בשבילם בחג הסוכות.

כבר בימי דוד ושלמה המלך, אומר הנצי"ב, היה המנהג הזה, והאומות באו בסוכות לעמוד על קורבנם, שאין קורבנו של אדם קרב אלא אם כן הוא עומד על גבו. במעמד זה, קרא שלמה המלך את מגילת קהלת בחול המועד סוכות לפני חכמי אומות העולם, ולכן לא מוזכר שם שם ה' אלא אלוקים, שרק את השם הזה הם יודעים ומבינים. מסיים הנצי"ב, "ומזה אנו נוהגים מדור דור לקרוא

בחג הסוכות מקריבים 70 פרים. רש"י בפרשת פינחס מפרש, שהקורבנות ההולכים ומתמעטים מיום ליום בחג, הם כנגד 70 אומות שמתמעטים והולכים וזה סימן כליה להם, ובימי המקדש היו מגינים עליהם מן הייסורים. הנצי"ב אומר ש70 הקורבנות באים כדי שיזכו האומות לגשמי השנה,

ענני הכבוד - ואד יעלה מן הארץ

את הלכות סוכה פותח השו"ע בהסבר לטעם הסוכה: "בסוכות תשבו שבעת ימים כי בסוכות הושבתי את בני ישראל - הם ענני כבוד שהקיפם בהם לכל יכם שרב ושמשי".¹ סוכה היא זכר לענני הכבוד שחפפו על ישראל ביציאת מצרים. **שלושת הרגלים מבטאים מהלך אחד שהוא זכר לתהליך שנבנה בנו ביציאת מצרים.** התהליך מתחיל מניסן שהוא החודש הראשון לסדר החודשים ולאחר מכן שבועות וסוכות. יציאת מצרים היא יום הלידה הלאומי של האומה הישראלית. אך לידה זו אינה נגמרת מיד, יש בה שלושה שלבים שמתבטאים בפסח, בשבועות ובסוכות. המלבי"ם² מסביר שבכל דבר יש חומר צורה ותכלית. דוגמה לכך היא תהליך יצירת הלחם. גמר התבואה הוא החומר, מירוח הכרי (סיום הכנת גרגרי החיטה) הוא צורת הלחם. ועשיית העיסה היא התכלית שלמענה התחיל כל התהליך ובשבילה השקיע החקלאי בזריעת התבואה ובגידולה.

את התכלית הזו מציין חג סוכות שהוא זכר לענני הכבוד. יציאת מצרים הולכת ומשתכללת ובונה את עם ישראל בשלבים. מבניית החומר לצורה ובשלב האחרון מתגלית התכלית שלמענה התחיל כל התהליך ובשבילה נברא הכול. **חג הסוכות הוא אפוא ביטוי לשלמות החיים שפסח ושבועות חותרים להביא אליה.** העולם הבא מתבטא בענני הכבוד שבהם היה עם ישראל עטוף באוויר אלוקי. הקשר עם הקב"ה היה מורגש קרוב ונוכח, ומתוך כך כל התנאים הגשמיים היו מושלמים. ענני הכבוד הגנו מפגעי מזג האוויר, מחום וקור, מחיות רעות ומאויבים. הם יישרו כל תוואי שטח שמקשה את ההליכה בדרך, ושמרו על הלבוש שלא יתבלה ושיתאים את עצמו למידות הגוף. "שמלתך לא בלתה מעליך - ענני כבוד היו שפים בכסותם ומגהצים אותם כמין כלים מגוהצים, ואף קטניהם כמו שהיו גדלים היה גדל לבושם עמהם".³ ענני הכבוד יצרו באופן ניסי תנאי חיים אופטימליים, לא רק מוגנות מפני מזיקים אלא חיי נוחות ושלווה שאין בהם חסרון, וזה לשלמות החיים שתתגלה בעולם הבא. **התכלית שלשמה נוצרה האומה הישראלית היא קשר קרוב לה' שמביא לחיים שלמים בכל תחום, ומידה זו באה לביטוי בחג סוכות שהוא זכר לענני הכבוד.**

אפשר להתבונן על עולם הבא כמציאות חיים אחרת שאינה קשורה לעולם הזה, אך חג סוכות מלמד שזו תפיסה שגויה. **מלבד זכר לענני הכבוד, חג סוכות מבטא גם את השייכות לעולם הטבע.** אוספים בו את התבואה מהשדות ומתפללים על גשמי השנה

אותו האופן הוא היחס בין שלושת הרגלים שמבטאים שלושה שלבים שונים ביציאת מצרים. פסח הוא עצם הלידה, יצירת החומר של עם ישראל כאומה. אך עדיין חסרה לאומה הצורה שמייחדת אותה ומתאימה לאופייה. התורה היא הצורה שמעצבת את סדרי החיים של האומה, לכן שבועות, חג מתן תורה, מציין את שלב יצירת האומה. ולאחר שנתוני הבסיס קיימים, חומר וצורה, מתגלה **התכלית** לשמה נוצרה האומה הישראלית והיא הופעת העולם הבא שהוא עולם שלם ומתוקן.

מתנגד - ומצד זה לא; עד כאן אני מוסר'ניק - ומצד זה לא. וכן מבררים בציונות ובהתנגדות אליה דברים חיוביים ושליילים. אותם תלמידי חכמים שמשמים גבול לדבריהם, ילכו מעיר לעיר, כלומר ממפלגה למפלגה, אך לא יתקבלו, כי אמרו להם: 'אתה לא ציוני שלם', 'אתה לא חסיד שלם, יש לך גם את הצד השני, אינך בשלמות'. הם סוג אנשים יותר גדולים ורחבים, לכן יש להם קושי להסתדר במובן החברתי. חז"ל כותבים שם שבדור שכן דוד בא, דור חבלי משיח, האמת תהא נעדרת, הולכת ונעשית עדרים עדרים, עדרים נפרדים ומפוזרים. ההצלה תהיה על ידי התרוממות והתעמקות בערך המקיף והכולל של כל הצדדים כל אחד בצדו ובערכו בהבנה הדדית יחד בהשלמה ובשכלול עם שאר הכוחות³.

1. דף מ"ט עמ' א'.
2. דף צ"ז עמ' א'.
3. ע"פ שיחות הרצ"י אורות התחיה פרק י"ח עמ' 3-41.

בתקופה הקודמת היו חסידים ומתנגדים. כמובן בכל זרם יש דברים חשובים חיוביים, אבל ישנו הצד השלילי שהחסידים אומרים שיש במתנגדים, וישנו הצד השלילי שהמתנגדים אומרים שיש בחסידים. כולם גדולים, יקרים וחשובים לכלל ישראל. מאוחר יותר התחיל עניין המוסר. בדור שלפנינו, בילדותי, היו ויכוחים ומחלוקות בין גדולי ישראל, גאונים וצדיקים, האם לחדש את החידוש הזה של לימוד דברי מוסר בתוך הישיבות, או לא. כל מחלוקת היא דבר מגונה, לא נעים ולא יפה. אחרי זה, התחיל מעשה הציונות, עם מחלוקת בין ציונים ללא ציונים. לכל אחד יש ידיים וחברים טובים במחנה שלו. לאנשים השייכים לחוג אחר ולמפלגה אחרת, היחס הוא שלילי. אמנם יש סוג אנשים כאלה שמשמים גבול לדבריהם ואומרים: יש דברים חיוביים ושליילים בכל צד - עד כאן אני חסיד, ומצד זה לא; עד כאן אני

בסוף מסכת סוטה! ובגמרא סנהדרין? נמצאים ענייני משיח, ענייני דור שכן דוד בא. יש שם ביטוי לא מובן ולא ברור. בדור שכן דוד בא 'אנשי הגבול יסובו מעיר לעיר ולא יחוננו'. מיהם 'אנשי הגבול'? יש פירושים והשערות שונים. שמעתי מהרב אבא זכרוננו לברכה, שאנשי הגבול 'אלו תלמידי חכמים שמשמים גבול לדבריהם'. צריך ביאור לכך. הגדרת תלמידי חכמים היא שמכוח תורתם הם יודעים להגביל ולשים גבול לדבריהם, ולכן הם אינם מתקבלים על הבריות, 'יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו'. לפני שנים רבות צוירה תמונת מצבנו, בה רואים מפלגות ופלגי פלגות. מסתמא כל אחד כוונתו לטובה, כל אחד רוצה בטובת כל כלל ישראל, במובן הלאומי והדתי. אצל כל אחד יש גם דברים חיוביים, אך יש גם צרות עין או שנאה בין אנשים שונים, השקפות ומחשבות. כך הוא המצב במאה הזאת.

בשביל הנשמה
הרב ליאור ר"ם במסן מאיר

על ראיית מלאכים, מעמד הקהל ועומק החיים.
חמש עשרה שנים לפטירת מו"ר הרב אברהם אלקנה כהנא שפירא זצ"ל

המלאך שלי

ממשיכו (לא, יב): "הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרף אשר בשערך למען ישמעו וילמעו וילמדו ויראו את ה' אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת".

וכך כתב רבנו הרב שפירא זצ"ל על משמעות המצווה: "כי מצוות הקהל היא כעניין שהיה בנתינת התורה במעמד הר סיני, וכמו שכתב הרמב"ם בהלכות חגיגה: 'ומי שאינו יכול לשמע קולן לבו לקריאה זו שלא קבעה הקתוב אלא לחצק דת האמת ויראה עצמו כאלו עתה נצטוו בה ומפי הגבורה שומעה'. שהמלאך שליח הוא להשמיע דברי האל".

הרב בתפילה בכותל בהושענא רבה. מתוך ארכיון מרכז הרב

"ונראה שיש בהקהל עניין של כבוד התורה כמו במעמד הר סיני... ונראה שמאחר שיש בהקהל עניין של כבוד התורה כבשעת נתינתה, המצווה להביא את הטף קטנים אינה כאן רק מצווה של חינוך, אלא היא גם מצד שישתתפו במצוה של כבוד

התורה כעין שהיה במעמד הר סיני, ולכן גם את הטף חייבים להביא להקהל..."

לדברי רבנו הרב שפירא זצ"ל, מגמת מצוות הקהל בעיקרה, איננה העברת ידע ואינפורמציה אלא הטמעת התשתית הנפשית שעל בסיסה הידע התורני יוכל לחול. תשתית שכולה יראת שמים וכבוד התורה. תשתית שגם תינוק בן יומו וגם תלמידי חכמים וותיקים זקוקים לה.

בכל מפגש עם רבנו הרב שפירא זצ"ל יכולנו לחוש את אותה יראת רוממות וכבוד התורה. בכל מפגש היה משהו ממעמד הר סיני. ואולי זהו העומק שמסתתר מאחורי השאלה ההומוריסטית האם אנו רואים מלאכים; האם גם אנחנו מצליחים לראות את העומק האינסופי שבחיים? את העומק האינסופי שבתורה?
מלאך אחד לפחות זכינו לראות.

השנה; הרב עטוף בקיטל הלבן, טליתו שמוטה על קדמת ראשו, פניו כלפידי אש, קולו מתנגן ממעמקים ומלווה בכבי דמעות מפלחי לב. לא הרבה הבנתי מהשיחות הללו, אבל שתי המילים שכן הבנתי נחקקו עמוק בזכרוני: 'חרדת הדין'. לא חרדה על החיים הפרטיים שלי, על מה יהיה איתי, אלא רצון עמוק להתאים את עצמי לרצון ה'. יראה וחרדה מפני החמצת החיים.

החרדה הזאת חוזרת בזיכרונות רבים שלי מרבנו הרב שפירא זצ"ל. עמידתו מולנו בשיעור הכללי, לאחר יממת הכנה אינטנסיבית, כשבתחושה האישית שלי ממש ראיתי לפני מעין מעמד הר סיני. ריקודי ההקפות בשמחת תורה שכל כולם היו ספוגים ביראה ובשמחה גם יחד. "יהא רעוא קדמך דתפתח ליביא באורייתא..."; "יהי רצון מלפניך שתפתח ליבנו בתורתך. וכך גם בהקפות השניות בבית הרב, הצפוף לרווחה. לא רק חכמה אלא בראש ובראשונה יראה. הלוואי שיכולתי להסביר את התחושה הזאת. 'אשרי עין ראתה כל אלה'. 'אמת מה נהדר היה כהן גדול'.

מתוך הרשמים והזיכרונות שצפים ועולים בראשי בזה אחר זה, אבקש לגעת בקצרה במצוות 'הקהל', שהתקיימה בתחילת חג הסיכות של מוצאי שנת השמיטה. את המצווה הזאת, שאנו מקווים לשוב ולקיים במלוואה בקרוב, האיר רבנו הרב שפירא זצ"ל באורו המיוחד שמעניק לכל מה שתיארת עד כאן משמעות מיוחדת.

לראות את העומק

מהי תכליתה של מצווה 'הקהל'? מה משמעות מעמד שבו זקנים ותלמידי חכמים מופלגים עומדים לצד עוללים ויונקים חסרי כל הבנה וכולם צריכים להקשיב לפרשיות התורה הנאמרות מפי המלאך? בפרשת יילך שקראנו לא מזמן, אומר משה רבנו ליהושע

בפתיחת השנה הראשונה ללימודי בישיבת "מרכז הרב", התקיים ערב להורים של תלמידי השנה הראשונה. עבור הורי, שלא ידעו עד אז מהי ישיבה גבוהה, היתה התחלת לימודי בישיבה היכרות ראשונית עם עולם שטרם הכירו עד אז. לפחות לא מקרוב.

הורי התרשמו מאוד מהערב המושקע ומצוות הר"מים שחשף לפנייהם את סדריה של הישיבה והשיב לשאלותיהם בסבלנות. אבל מי שהותיר עליהם את הרושם העמוק ביותר היה מי שגם עמד אז בראש הישיבה, מו"ר הרב אברהם אלקנה שפירא זצ"ל, או ר' אברום כפי שהיה נקרא בפי כל. מי שנשא על שכמו את עול הנהגת הישיבה וכיהן בעבר גם כרב ראשי. בחביבות ובבט הצחוק השובבה האופיינית לו, בירך את אבא שלי, התעניין לשלומו ושאל אותו: "האם אתה רואה מלאכים?" קשה להסביר למי שלא הכיר את סוג ההומור, אבל שאלה כזאת יכולה היתה להישאל על ידי הרב שפירא זצ"ל, ומטרתה היתה שבירת הקרח ומניעת מתח ועצבנות שלפעמים הולכים שלובים יד ביד עם השתקעות בעולם רוחני. ואולי כדי שכל זה יקרה - השתדל הרב תמיד להעלות חיוך על שפתי מי שפגש בו.

וכך, רב ישיב בן למעלה מתשעים, מסתובב מחויך בין הורי תלמידיו. מראה להם פנים שוחקות ומעניק טעימה נעימה ומרוממת מעולמה של התורה הקדושה. עד היום אבא שלי מזכיר לי מדי פעם את המפגש המרגש הזה עם ראש הישיבה בערב ההוא. הענק נמוך הקומה. ערב בלתי נשכח.

אמת מה נהדר

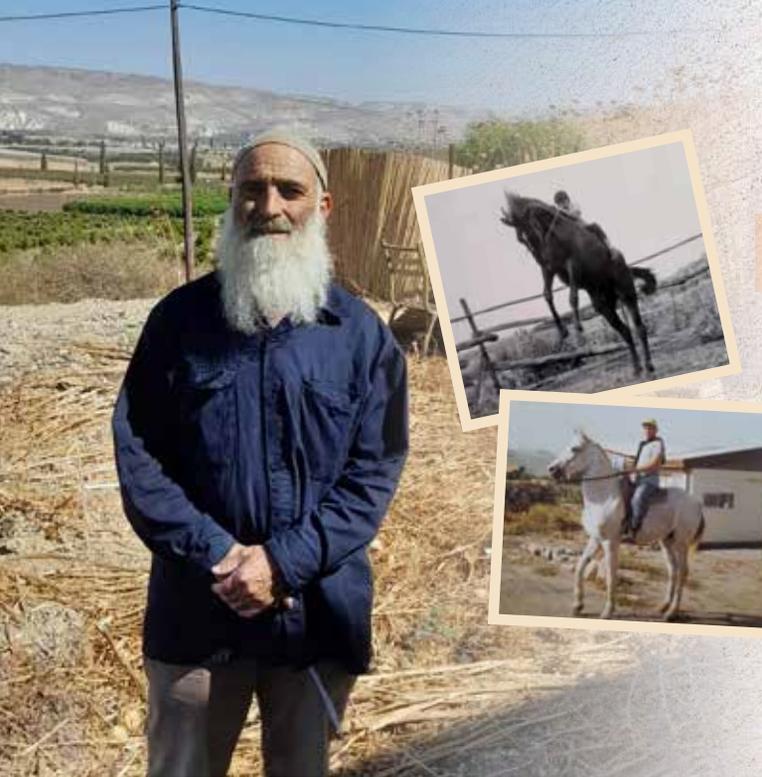
תמונות שונות עולות בראשי כאשר אני מנסה להיזכר ברבנו הרב שפירא זצ"ל, שבחג הראשון של סוכות השנה נציין חמש עשרה שנים להסתלקותו. בעיני רוחי אני עומד לפניו, לפני תקיעת השופר בראש

"בשנה הראשונה במכון,

הלכתי בלי כיפה ולא נכנסתי לתפילות, אבל לא אמרו לי על כך מילה - וזה כל כך נגע בי"

ירון בן צבי נולד במושבה מנחמיה הסמוכה לכנרת, ולקראת סיום שירותו הצבאי התחילו לבעור בו שאלות על משמעות החיים. בראיון זה הוא מספר על הסיבות שבגללן לא העלה על דעתו לחפש תשובות ביהדות, המשפט של הרב ביגון שהכניס אותו פנימה, וסגירת המעגל שחוזה לאחרונה בזכות חזרתו למושבת ילדותו

// **אבנר שאקי**

הלאומי, ולא רק האישי. מעבר לכך, הרב ביגון הצליח לגעת לי בנשמה עם האהבה הגדולה והשיעורים שלו, וגם התחברתי לרבנים נוספים במכון. היה לי יחסית טבעי להתחיל לשמור מצוות מסוימות, כמו שבת וכשרות, אבל יחד עם זאת לא עשיתי מה שלא הבנתי. וגם מהעניין הזה אפשר ללמוד על גדלותו של המכון. בשנה הראשונה במכון הלכתי בלי כיפה ולא נכנסתי לתפילות, אבל לא אמרו לי על כך מילה וזה כל כך נגע בי. זה פשוט מדהים בעיני. לא הרגשתי חיבור למצוות האלה, אז לא קיימתי אותן. לקח המון זמן עד שנכנסתי לשיעור של הרב צוקרמן על תפילה, ורק אחרי התחלתי להתפלל".

בתוך כך, מה היו הדברים שמשכו את ליבך בתחילת התשובה?

"עם גמרא והלכה היה לי קשה, אבל התחברתי מאוד ללימודי אמונה. שאלתי המון שאלות בשיעורי אמונה, וקיבלתי תשובות נפלאות שממש בנו אותי. אחר כך למדתי בעוד מקומות, והבנתי כמה הרבנים של המכון מומחים בענייני אמונה. סך הכל למדתי במכון במשך שש שנים, אבל ככל שהשנים חלפו עבדתי יותר ולמדתי פחות. חלק מהזמן אפילו עבדתי בעבודה קצת מיוחדת, הייתי מסייע בחורי ישיבה לבית הכנסת העתיק ביריחו.

"כמוכן שעם הזמן התחלתי ללמוד גם גמרא והלכה, ואחרי הפסקה קטנה של חזרה למגורים בכנרת, בה זכיתי להשפיע על מספר אנשים שהתקרבו בזכות השיחות והלימוד שלנו, עברתי לישיבה הגבוהה באיתמה. באיתמה כבר למדתי גמרא ממש ברצינות, וגם עבדתי אצל מספר חקלאים שזכו לקיים את מצוות יישוב הארץ בהידור. גרתי באיתמר חמש שנים כרווק ועוד חמש שנים כנשוי, ואחר כך עברנו לירושלים ובה גרנו 15 שנה. אנחנו שמחים מאוד על מה שעברנו ועל איפה שגרנו, אבל לא מזמן חזרנו לגור במנחמיה. אנחנו שמחים שחזרנו הביתה ואני מרגיש שאני ממשיך את מה שסבא שלי התחיל עם הדור שלו. הם התחילו את הבניין החומרי של המדינה, ואנחנו מקווים להוסיף משהו גם בבניין הרוחני שלה".

ושמחה. שזה לא מספיק בשביל להרגיע את הנפש ולמלא בי את הריקנות. חומר לבד לא יכול להספיק בשביל הנשמה, גם אם יש ממנו בשפע, ושנתיים אחרי שעברתי לתל אביב זכיתי להכיר את עולם הרוח היהודי בזכות מכון מאיר.

"אחי הקטן למד במכון לפני, הגענו לבקר אותו, וכך הכרתי את המכון. אני זוכר שבביקור ההוא ישבתי עם הרב ביגון על ספסל מחוץ למכון, דיברנו על דברים שעניינו אותי, ובסוף השיחה הוא אמר: 'אם תרצה לחזור, דלתנו תמיד תהיה פתוחה בשבילך'. ואכן שנתיים אחר כך, בגיל 28, חזרתי. לפני שהגעתי למכון בדקתי איזו ישיבה חרדית לבעלי תשובה במאה שערים, אבל עזבתי שם אחרי שבוע. התייחסו אלי מאוד יפה בישיבה הזו והרגשתי שאכפת להם ממני, הם ראו שאני במצוקה ובאמת רצו לעזור לי".

אם כך, מדוע עזבת שם לאחר זמן קצר?

"היחס האנושי היה טוב, אבל התכנים הלימודיים שם לא נתנו מענה לשאלות שהיו לי. עסקו בישיבה בבניין הנפש, למדו למשל 'מסילת ישרים', אבל לא היה שום דבר על לאומיות, עם ישראל וסגולתו, ארץ ישראל וכיצד בזה. מעבר לכך, הקש ששבר בסופו של דבר היה ששאלתי אותם למה הם לא תולים דגל ביום העצמאות. החבר'ה לא הצליחו להסביר לי, אז הכניסו אותי לראש הישיבה וגם התשובות שהוא נתן לי לא הספיקו עבורי. החלטתי שאני הולך למכון מאיר, האמנתי ששם יתאים לי יותר, ואכן כך היה. אגב, בישיבה הקודמת לא ויתרו עלי כל כך מהר. המזכירה שלהם התקשרה כדי לשכנע אותי לחזור, ואפילו כמה בחורים מהישיבה הגיעו לשמוע שיעורים במכון. מאוד סיקרן אותם לדעת לאן הגעתי".

כל הדרך הביתה

"במכון מאיר כבר באמת הכל היה אחרת", אומר ירון. "כשפגשתי את התורה של הרב קוק, לראשונה קיבלתי תכנים שנתנו לי משמעות בחיים. למשל, במכון למדתי שרק בארץ ישראל אפשר לקבל נבואה, וזה מאוד נגע בי. תמיד עניין אותי הנושא

"נולדתי למשפחה שלא שמרה מסורת", מספר ירון בן צבי, 61, נשוי ואב לשניים המתגורר במנחמיה, מדרוך בחוגי חקלאות. "גרנו במושבה מנחמיה, גדלתי שם עד כיתה ג', ואז עברנו למושבה כנרת. כילדים בילינו הרבה בים, טיילנו על הסוסים שהיו לנו, ובגדול זו הייתה ילדות נהדרת. מבחינת יהדות ומסורת אני יכול לומר שכמעט ולא היה לנו חיבור כמו לרוב המשפחות סביבנו. אבא שלי היה עושה קידוש, אבל לא הרגשתי שום דבר ביחס לזה. אחרי לימודי התיכון בעמק הירדן התגייסתי לגדוד 202 של הצנחנים, ובסוף השירות התחילו לעלות בי שאלות על משמעות החיים ולכן החלטתי לצאת למסע של חיפוש בנושא הזה. עד אז המילה אלוקים לא עשתה לי כלום, ולא הבנתי על מה אנשים מדברים כשהם מזכירים את הקב"ה. בנוסף לכך, לא עלה בדעתי שיש תשובות בעולם היהדות לשאלות שהסעירו אז את נפשי".

מדוע לא חשבת שאולי האמת נמצאת קרוב אליך, במסורת ישראל?

"הדתיים אז נראו בעיני כשחורים ומיושנים, ולא הרגשתי שאמצא אצלם משהו. חשבתי שהם בכלל לא מדברים על רוחניות, אלא רק עסוקים בעניינים שקשורים לדברים הלכתיים ומעשיים. גם כשהייתי מגיע לבית הכנסת, אף פעם לא נתקלתי שם בסוגיות של אמונה. הכל היה יבש יחסית. חשבתי שאמצא תשובות בעולם הגדול ורציתי למלא את הריקנות שהייתה בי, אז נסעתי לאמריקה וטיילתי שנה עם אופנוע. נסעתי מחוץ לחוף, עבדתי בפריקת ספינות דיג, רציתי לפגוש דברים חדשים ולראות מה יש לעולם להציע לי, אבל לא מצאתי שם תשובות למשמעות החיים. בהקשר הזה אני גם יכול לומר שתמיד היה לי קשר לאומי בריא בזכות הבית שבו גדלתי, ואחרי שנה הרגשתי געגועים אז חזרתי לישראל".

דלת פתוחה

"לצערי כאמור לא הצלחתי למצוא תשובות", ממשיך ירון, "ולכן עברתי לתל אביב. חשבתי שמה שיעשה לי טוב זה עבודה מוצלחת, דירה ורכב משלי, אבל ראיתי שגם זה לא מביא לי שלוה

טובים השניים

אסתר אברהמי

יועצת אישית זוגית ומדריכת כלות

שמחת החג הזוגית במשפחה

"ושמחת בחגך והיית אך שמח". יחד עם המצווה והרצון לשמוח בחגים, עם בני המשפחה הגרעינית ובמיוחד עם המשפחה המורחבת, ההימצאות המשותפת מזמנת הצפה של משקעי עבר וכאבים רגשיים. בני זוג הנושאים **קונפליקטים שנמצאים מתחת לפני השטח, מקבלים ביטוי מוחשי** והשמחה... מהם והלאה, ולפעמים אפילו צער על ההימצאות המשותפת בחג.

לאה פנתה אלי אובדת עצות ומתוסכלת. "הבעיה שלי היא לא בעיה זוגית. ממש לא. טוב לנו ביחד. בעלי אדם נוח, אכפתי, אחראי ואוהב. הבעיה שלנו היא עם אחותו. היא אחותו היחידה והקשר אתה חשוב לבעלי. אנחנו רוצים לנסוע לחג למשפחה שלו. אני אוהבת אותם. אבל אחותו הורסת הכל. גם ההורים של בעלי סובלים ממנה והם שותקים. אני כבר לא יכולה יותר. היא מעירה לי הערות, כמעט על כל דבר ואני מבליגה, רק בשביל בעלי. לדוגמא: היא דורשת שנפנה את השולחן מיד אחרי האוכל ואפילו את הצלחת שלה, היא לא מפנה. היא חוזר לפרטיות שלנו ועוד... למרות הכל, יש לה עוד חוצפה להתלונן נגדי אצל בעלי. קשה לנו איתה ואפילו הילדים שלנו שומרים מרחק ממנה."

"איך בעלך מגיב למצב הזה?" שאלת.

"הוא מאד עדין ונעים ולא אוהב מריבות. הוא אמר לי לא לשים לב ו'לבלוע את הצפרדע', כשאנחנו נוסעים למשפחתו."

"ההצעה שלו מועילה לך?" "ממש לא! לכן אני אובדת עצות ומתוסכלת. מצד אחד, אני מתפוצצת מכעס עליה ומצד שני, אני לא רוצה להזיק לבעלי, אם אני כלפיה כמו שאני מרגישה, כי אז היא תרחיק את כל המשפחה ממנו".

המקרה של לאה, מדגים בעיה זוגית שאינה נראית על פני השטח. מקרה דומה יכול להיות עם הורי האישה או האישה, ועם כל אחד מבני המשפחה.

כלל בסיסי: **הקשר הנעים עם כל המשפחה, הוא חיוני ותורם גם לזוגיות. חשוב להשקיע בקשר המשפחתי ולטפח אותו. במקרה של קשיים, בני הזוג קודמים לכל שאר המשפחה!**

במקרה כמו של לאה, בעלה אמנם נעים ועדין, אך **זו ההזדמנות שלו לגדול, ע"י לקיחת אחריות, ולשים גבולות לאחותו. כשהוא אומר לאשתו "לבלוע את הצפרדע", הוא אומר לה באופן מודע או לא: "תמשיכי לסבול ממנה, העיקר**

שיהיה לי/לנו שקט, כי אני לא רוצה/יכול/ מסוגל להתמודד עם אחותי". במהלך הפגישות, לאה גילתה **שגם היא חיפשה שקט מדומה**. כי כאשר הקשיבה לעצמה פנימה, התעורר בתוכה הכעס על בעלה, על שאין הוא דואג לה ואפילו הרגישה שהוא מפקיר אותה בידי אחותו. לבעלה של לאה הייתה תחושה שפגישות הייעוץ עם לאה, הורסים את הזוגיות הנוחה, ללא הצפת בעיות. כתוצאה מכך, הוא הגיע לפגישה וביטא את אכזבתו ועל מה כל המהומה שלאה מקימה עכשיו ודווקא לפני החגים. כתוצאה מהפגישות, **הוא נאלץ לצאת מאזור הנוחות שלו וללמוד כיצד להתמודד ולשים גבולות לאחותו, ממקום ענייני ורגוע**. הלמידה הזאת, לוותה בפחדים שאחותו תשתולל ותרחיק אותו מבית הוריו. **הוא הבין שיש לו אחריות לרווחתה של אשתו, ושההתמודדות עם אחותו תגלה בתוכו יכולות שלא ידע על קיומן.**

יש הנמנעים מלהתמודד ומעדיפים להתרחק מהמשפחה. כך מפסידים את עצמם ואת המשפחה וחבל. כדאי לנצל את הצפת הקשיים לצמיחה ולהתפתחות אישית זוגית.

כיצד?

✓ **הקשבה והבנה** הדדית לרגשות האישיים כלפי המשפחה.

✓ **תיאום ציפיות** לפני הנסיעה למשפחה.

✓ **תכנון מדוקדק ומעשי**, כיצד להתנהל מול המשפחה, בעקבות הבנת הרגשות ותיאום הציפיות.

✓ **לתאם זמן זוגי** שבו הזוג נמצא עם עצמו, לפי בחירתו. (כשבזמן הזה הילדים עם המשפחה).

✓ **לתאם זמן אישי** של כל אחד עם עצמו.

✓ **כשחוזרים הביתה**, לשתף איך כל אחד הרגיש ולהסיק מסקנות לפעם הבאה. כך נשמרת הזוגיות ואף משתבחת, בזכות הרצון והצורך לחגוג ביחד עם המשפחה.

זכרו, לכל חג יש מוצאי חג, במקום להשאיר טעם מה צער ונזק לזוגיות שלכם, אפשר לנצל את החגים להתבוננות ולחשבון נפש שיביאו לצמיחה ולהתקרבות בחיי הזוג. חשבון הנפש האישי והזוגי בחגי תשרי, יוצר צמיחה לקראת שנה ברוכה ומהנה.

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים המעניינים אתכם - esteravr@gmail.com

מייסדים

הרב יוסי דובדבני בעקבות קריאה להיות רב בית הכנסת הפועל המזרחי באזור.

אנשים מעניינים ויזמים שבגרעין

הרב יוסי דובדבני - רב הקהילה ודמות משפיעה באזור, אין אחד שלא מכיר...
אדם פז - מייסד להקת ב"ס לנבואה ר"מ בישיבת הסדר ברמלה,
לוטן פרחי - רכזת מורשת במתנ"ס היישובי אחריות על פעילויות רבות תרניות חברתיות חווייתיות המגבשות את כל חלקי האוכלוסיה באזור...
מעבר לכך יש לנו בקהילה רופאים, אנשי חינוך, מנהלי בנק, אדריכלים ועוד ועוד...

תמונה באדיבות גרעין אזור

כוד גרעיני קהילת אזור

פז"ם קרוב ל-13 שנים.

לא סופרים 30 משפחות

דומעים בהתרגשות כנראה שלא ראה שמחה מימיו... בתוך כך אחד ממארגני התהלוכה נאלץ להעדר עקב לידה מוקדמת של אשתו. הקהילה עקבה ותמכה בדאגה וב"ה גם מזה נעשו נס ושמחה והקטן גדול נהיה...

טיפול קרוב שכנות טובה ויצירת קשרים אישיים וטבעיים עם מי שנמצא מסביבנו בבי"ס, בנך, בגינה, עם השכנים בבניין. ארגון פעילויות ערכיות משותפות ובעיקר עין טובה ולב אוהב...

ליצירת קשר עם הגרעין 054-472-4567

גרעינים תורניים מעוניינים להופיע בפניה? פנו אלינו headoffice@emeir.org.il

מה הסיפור שלנו?

יחגנו בר מצווה, כל תושבי אזור (כמעט) לבן של רב הקהילה ומתוך תחושת היחד כולם יהיו שותפים לכיבוד וכל אחד יביא את שלו לקידוש בבית הכנסת עם המון חיבה וחיבור של שבת אחים גם יחד... בפשטות ובאהבה...

רקורע

רגע אחד? כל כך הרבה רגעים היו לנו אבל אם צריך לבחור אז בתקופת הקורונה, סגר ראשון, אין יוצא ואין בא, ארגנו כמה מהחברים תהלוכת מכוניות של כל חברי אזור, כולל צוות בית הספר ומשפחות מגוונות, לכבוד נער בר מצווה מתוק שנמנעה ממנו היכולת לחגוג עקב הסגר... מי שלא ראה שמחה של מכוניות מקושטות מוזיקה ברחובות שכנים יוצאים החוצה ומשפחה אחת ונער

מתוך שהתורה נובעת היא לכל פרטיה ממקור הרוחני העשיר והאיתן של כל העולמים כולם, הלומד אותה לשמה, מתאגד ומתתמם עם כל החי והטהור היש בכל מלא עולמים, וחיי עולם, חיי קודש נצחיים, הולכים ונמשכים עליו, ומברכתו הכל מתברך, ומעיליו הכל מתעלה, והרי הוא הולך ומשתחרר מהכבלים של ההשתעבדות הגבוליים של השכל האנושי, ושל הלקות המוסריות שהן נובעות מצמצומיו, ונעשה צדיק וחסיד ישר ונאמן. שמונה קבצים ג, רעא

על סדר היום
הרב שלמה אבינר

ראש ממשלת איטליה נוזפת בקשות פוסטמודרנה

לכאן היום. צ'סטרטון כתב כבר לפני יותר ממאה שנים: 'ודלקו מדורות כדי להעיד ששתיים ועוד שתיים נותנים ארבע, חרבות ישלפו כדי להוכיח שהעלים ירוקים בקיץ'. הזמן הזה הגיע רבותי, אנחנו מוכנים".

על אלוהים, נגן על המדינה ועל המשפחה - אותם הדברים שמגעילים כל כך אנשים מסוימים. אנו כאן כדי להגן על החופש, כדי שלא נהיה עבדים וצרכנים פשוטים, נתונים לחסדיהן של ספקולציות פיננסיות. זאת המשימה שלנו. בשביל זה הגעתי

איננו איטלקים, איננו נוצרים, וגם איננו פשיסטים. אך יש כלל של הרמב"ם בהקדמה לשמונה פרקים: קבל את האמת ממי שאמרה. ואכן, ראש ממשלת איטליה החדשה, דיברה בצורה נבונה ואמיצה, ונקשיב לדבריה:

"למה מתייחסים למשפחה כאל אויב? למה היא כל כך מפחידה? מפני שהיא מגדירה את הזהות שלנו. וכל מה שמגדיר זהות נחשב כאויב לאלו שאינם רוצים שתהיה להם זהות, אלא רק עבדי צריכה מושלמים.

לכן הם תוקפים את הזהות הלאומית הם תוקפים את הזהות הדתית הם תוקפים את הזהות המינית הם תוקפים את הזהות המשפחתית.

לדעתם, אני לא יכולה להגדיר עצמי איטלקיה, נוצרית, אישה, אמא. לא. אני חייבת להיות אזרח X, מגדר X, הורה 1, הורה 2. אני חייבת להיות מספר. כי כשאני רק מספר, כשאין לי יותר זהות או שורשים, אז אהיה עבד מושלם שנתון לחסדי ספקולציות פיננסיות גדולות, הצרכן המושלם. זו הסיבה למה הם כל כך מפחדים מן האירוע הזה שלנו היום.

לכן, אנחנו כאן כדי לומר שאנחנו לא מספרים. אנחנו נגן על הערך של האדם האנושי, של כל אדם בודד. כי לכל אחד מאיתנו יש קוד גנטי ייחודי ובלתי ניתן לחזרה. תאהבו את זה או לא, נגן על הקודש, נגן

צאו חדידת הארעי בעיר ובואו לגור בדירת הקבע שלכם

WFE

איכותי
חינוך

טף מהפנט
בלב הטבע

בית
עם גינה ענקית

יישוב תורני
קהילתי

לחריש
סמוך

בית עם גינה ענקית

החל מ- **1,650,000 ₪**

חם סוכות למחר!

לפרטים חייגו 053-6416014

או חפשו בגוגל 'טל מנשה הרי זהב'

שליחת הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? **איתנו אתם יכולים!**

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע
- מינוס בכל בני הכנסת בתי הארץ
- דרכת מודעות בבתי הכנסת
- וביטויים דתיים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

דעו לנו על מה אתם מחפשים
של כל מה הכנסת כולל
מחירי לידים והפצה
מקומית לכל העיר

הפיקת ניוטרוני:
נייטרוני קדם דפוס ודפוס
איטור וניטרוני מוגרסם בנינו
לפי הונונה הידוע כסיבת
הכנסת אינטרטיים לעלוני

לפרטים
052-6085318
0522890518@gmail.com

שיחות הרצ"ה על פרשת השבוע

מהדורת כיס -

הדפסה מחודשת של סדרת שיחות הרב צבי יהודה על התורה בשיטתו הייחודית, בעריכת הרב שלמה אבינר.

ניתן לרכוש את הסט המלא - 22 כרכים, או כל חומש בנפרד.

כריכה רכה!

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה **בדני ספרים** רח' אבן ישראל 3 ירושלים